

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-16Csp/76/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119327356
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Doricová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:6119327356.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave sudkyňou JUDr. Zuzanou Doricovou v sporovej veci žalobcu: R. R., narodený XX.XX.XXXX, bytom Ž.S. XXXX/XX, XXX XX X. právne zastúpený Mgr. Ivica Štiglitz, advokátka, so sídlom Šafárikova 8/8, 048 01 Rožňava proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, v konaní o zaplatenie 3.045,95 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3 045,95 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% p.a. zo sumy 3 045,95 eur odo dňa 01.08.2019 do zaplatenia, všetko spolu do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou (návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní sp. zn. 16Up/855/2019) doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 16.07.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 3.045,95 eur s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 3.045,95 eur odo dňa 26.02.2019 do zaplatenia titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 10Csr/1/2017 súd rozhodol rozsudkom zo dňa 26. februára 2019, právoplatným dňa 24. apríla 2019 tak, že zrušil rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu v Bratislave zo dňa 23. mája 2017 pod sp. zn. 32/09/16, ktorý arbitrážny súd vydal na základe rozhodcovskej doložky o výbere rozhodného práva, ktorá bola uvedená v spotrebiteľskej zmluve č. XXXXXXXXXXXX o revolvingovom úvere uzavretej medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom dňa 24. januára 2011. Okresný súd Prievidza v rozsudku zo dňa 26. februára 2019 č.k. 10Csr/1/2017-118 konštatoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje nekalé zmluvné podmienky, ktoré sa priečia dobrým mravom a pri jej uzatvorení neboli dodržané obligatórne náležitosti podľa § 9 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktoré spôsobujú bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľskej zmluvy podľa ustanovenia § 11 zák. č. 129/2010 Z.z.. Na základe uvedeného si žalobca uplatňuje voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ktoré vzniklo žalovanému na úkor žalobcu. Výška bezdôvodného obohatenia je rozdiel medzi skutočne zaplatenou sumou na predmetnú spotrebiteľskú úverovú zmluvu a istinou, ktorá bola zo strany žalovaného poskytnutá.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 29. júla 2019 platobný rozkaz sp. zn. 16Up/855/2019, v ktorom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi do 15 dní od doručenia platobnému rozkazu istinu 3.045,95 eur, úrok z omeškania 8% ročne zo sumy 3.045,95 eur od

26.02.2019 do zaplataenia a náhradu trov konania vo výške 261,94 eur alebo podať v tej istej lehote odpor.

3. Žalovaný proti platobnému rozkazu vydanom v upomínacom konaní podal proti odpor s vecným odôvodnením a žalobu žiadal v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaný v odpore uviedol, že popiera žalobu v celom rozsahu, teda nárok ktorý sa ňou uplatňuje. Žalobca uhradil v súvislosti so zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.01.2011 poslednú platbu 23.12.2015 a z toho dôvodu bez ohľadu na neopodstatnenosť tvrdení žalobcu o vzniku bezdôvodného obohatenia vzniesol námietku premlčania nároku, keď od vykonania poslednej úhrady ku dňu podania žaloby uplynulo viac ako tri roky. Tvrdenie žalobcu, že začala plynúť nová premlčacia lehota týkajúca sa vydania bezdôvodného obohatenia, nemá oporu v žiadnom právnom predpise, je skutkovo a právne nesprávne, pretože v konaní pred Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 10Csr/1/2017 sa neuplatňoval žiaden nárok, ktorý je predmetom tohto konania. Z tvrdení uvádzaných v žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku je zrejmé, že žalobu na základe tam uvádzaných skutočností o vydanie bezdôvodného obohatenia mohol žalobca podať už v roku 2017. Z podanej žaloby nie je zrejmé na základe čoho by malo dôjsť k novému plynutiu premlčacej doby, ak v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa bezdôvodné obohatenie neriešilo a uvedené rozhodnutia sú deklaratórnej povahy. Vzhľadom na obsah žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je sporné, že žalobca mal v danom čase k dispozícii skutkové a právne okolnosti, na základe ktorých mohol žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia podať. Žalovaný tiež namietal, že žaloba neobsahuje vymedzenie a popis rozhodujúcich skutočností, o ktoré sa má opierať uplatnený nárok, keď žalobca v podanej žalobe neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktorými odôvodňoval základ tvrdeného nároku, jeho výšku, dôvod a okamih vzniku bezdôvodného obohatenia. Zo žaloby nie je zrejmé ako žalobca dospel k sume 3.045,95 eur a nepreukazuje ani žiadne skutočnosti vo vzťahu k tvrdenému nároku. Žalobca sa odvoláva na obsah rozsudku Okresného súdu Prievidza vo veci sp. zn. 10Csr/1/2017, ale v žalobe neuvádza žiadne konkrétne skutočnosti, ktorým by odôvodnil a preukázal základ tvrdeného nároku, jeho výšku, dôvod a okamih vzniku bezdôvodného obohatenia, Zo žaloby nie je zrejmé ako žalobca dospel k sume 3.045,95 eur. Žalovaný tiež namietol uplatnené úroky z omeškania vo výške 8%. Podľa obsahu žaloby bezdôvodné obohatenie malo vzniknúť odo dňa 22.12.2015, čo nie je ani skutkovo a právne vysvetlené, vzhľadom na fakt, že žalobca platil splátky postupne. Záväzok z bezdôvodného obohatenia vznikol v dobe platnosti úroku z omeškania vo výške 5%.

4. Žalobca podaním zo dňa 23.10.2019 na základe výzvy Okresného súdu Banská Bystrica navrhol pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku a vyjadril sa k odporu žalovaného k platobnému rozkazu. Žalobca uviedol, že s dôvodmi uvedenými žalovaným v odpore sa nestotožňuje. Žalobca uviedol, že plynutie subjektívnej premlčacej doby dôvodí tým, že dňom 26.02.2019, teda dňom vydania rozsudku Okresného súdu Prievidza v konaní sp. zn. 10Csr/1/2017 došlo k začatiu plynutia subjektívnej premlčacej doby, keď v momente riadneho doručenia a prečítania rozhodnutia, ktorým bol Rozhodcovský rozsudok sp. zn. 32/09/16 zo dňa 23.05.2017 zrušený, bol po prvýkrát riadne oboznámený nielen so skutkovým stavom veci, ale aj právne záväzným názorom súdu, ktorý potvrdil, že samotná zmluva o revolvingovom úvere, ako aj rozhodcovská zmluva, ktorá bola jej súčasťou nie sú uzatvorené v súlade s osobitnými právnymi predpismi. Žalobca až do toho momentu nechcel proti žalovanému uplatňovať akýkoľvek nárok, nakoľko nevedel či na takéto plnenie má nárok a tiež sa bál, že v prípade prehry by mohlo dôjsť k opätovnému zásahu do jeho majetkových práv zo strany žalovaného. V súvislosti s plynutím objektívnej premlčacej lehoty žalobca uviedol, že túto je nutné posudzovať nie podľa všeobecného ustanovenia Občianskeho zákonníka, ale je nutné na ňu aplikovať ustanovenie o úmyselnom bezdôvodnom obohatení podľa § 106 ods. 2 a § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka a vychádzať z desaťročnej premlčacej lehoty. Žalovaný má v predmete činnosti poskytovanie úverov, a preto sa vyžaduje, aby dodržiaval príslušné právne normy vzťahujúce sa na ich poskytovanie. Žalovaný preto minimálne musel byť uzvedomený s tým, že pokiaľ v úverovej zmluve neuviedol obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré vyžaduje zákon č. 129/2010 Z.z. je tým preukázané, že si musel byť vedomý toho, že ide o spotrebiteľa a pre prípad, že bude postupovať protiprávne s cieľom dosiahnuť majetkový prospech bol s uvedenou zákonnou sankciou v § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. uzvedomený, pričom na uvedené možno aplikovať aj inštitút objektívnej zodpovednosti z obchodného práva, nakoľko tento vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti. K tvrdeniu žalovaného, že v rámci predošlého konania vedeného na Okresnom súde Prievidza, sp. zn. 10Csr/1/2017 žalobca mohol už vedieť o svojom práve na vrátenie bezdôvodného obohatenia uviedol, že skúmanie obsahu zmluvy a vyslovenia neprijateľnosti jej zmluvných podmienok malo vydaním

rozhodnutia súdu pre žalobcu konštitutívny význam vrámci toho, že súd vyslovil, že takáto zmluva nespĺňa všetky náležitosti, pričom až samotný súd v rozsudku na strane 13 určil, že žalobcovi tak nepriamo vyplýva aj právo na vrátenie bezdôvodného obohatenia. Rozsudok bol vydaný dňa 26.02.2019. K uplatnenej výške bezdôvodného obohatenia žalobca dospel vyčíslením jeho jednotlivých splátok žalovanému a to tak, že žalobca v jednotlivých splátkových termínoch žalovanému v 59 splátkach po 77,05 eur zaplatil celkom 4.545,95 eur, od sumy ktorej odrátal samotnú istinu poskytnutú žalovaným. K namietanému nároku na uplatnený úrok z omeškania uviedol, že za lehotu rozhodnú pre začatie plynutia nároku na úrok z omeškania treba brať deň 26.02.2019 a nie deň 22.12.2015. Tento deň žalobca odvodil od vydania pôvodného rozhodnutia Okresného súdu Prievidza, v ktorom bolo konštitutívne potvrdené, že nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia žalobca bezpochybne má. K výške percentuálnej miery úroku z omeškania uviedol, že je bežnou praxou, ktorej podkladom je výklad a rozhodnutia Európskej centrálnej banky, že pri úroku z omeškania v rámci podnikateľskej činnosti je nutné uplatňovať úrok zvýšený o 8 percentuálnych bodov, pričom žalobca má za preukázané, že žalovaný vrámci svojej podnikateľskej činnosti v čase poskytnutia predmetného úveru konal.

5. Platobný rozkaz sp. zn. 16Up/855/2019 zo dňa 29. júla 2019 vydaný Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní bol v zmysle § 11 ods. 5 Zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní podaním odporu s vecným odôvodnením žalovaným zrušený bez vydania rozhodnutia.

6. Okresný súd Banská Bystrica dňa 29.10.2019 vec v zmysle § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. postúpil Okresnému súdu Bratislava I ako súdu miestne príslušnému na jej prejednanie, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde.

7. Žalovaný sa podaním doručeným súdu dňa 04.12.2019 vyjadril k vyjadreniu žalobcu a žalobu žiadal zamietnuť. Na vnesenej námietke premlčania zotrval keď nárok žalobcu je v celom rozsahu premlčaný, vzhľadom na plynutie 2 ročnej subjektívnej premlčacej doby ako aj 3 ročnej objektívnej premlčacej doby. Uviedol, že pokiaľ by mala byť v prejednávanej veci aplikovaná desaťročná premlčacia doba stanovená v § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre prípad získania úmyselného bezdôvodného obohatenia, bolo by preto nutné preukázať existenciu vedomosti žalovaného o tom, že existuje skutočnosť, od ktorej odvodzuje vznik a existenciu bezdôvodného obohatenia. Existencia úmyslu získať bezdôvodné obohatenie nie je daná s eventualitou, že by bezdôvodné obohatenie mohlo vzniknúť. Žalobca neuviedol a ani nepreukázal jedinú skutočnosť o vedomosti žalovaného o tom, že by mal získať bezdôvodné obohatenie. Prieči sa akejkolvek dokázanej skutočnosti či všeobecnému chápaniu, aby žalovaný mal konať s úmyslom porušiť právne predpisy a týmto porušením získať bezdôvodné obohatenie. Žalobca nijakým spôsobom nepreukázal dôvodnosť v danom prípade aplikovať 10-ročnú premlčaciu dobu.

8. Súd na pojednávaní konanom dňa 30.01.2020 za prítomnosti strán sporu pripustil žalobcom požadovanú zmenu petitu žaloby v časti príslušenstva, podľa ktorej sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplata sumy vo výške 3.045,95 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.045,95 eur odo dňa 01.08.2019 do zaplata.

9. Žalobca po predbežnom prejednaní sporu a začatí konania vo veci samej podaním doručeným súdu dňa 05.02.2020, doplnený podaním doručeným súdu dňa 25.03.2020, navrhol prerušiť konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Súdnom dvore Európskej únie v Luxemburgu pod sp. zn. C-485/2019. Návrh na prerušenie konania odôvodnil tým, že Krajský súd v Prešove podal dňa 25. júna 2019 návrh Súdnemu dvoru Európskej únie v Luxemburgu na začatie prejudiciálneho konania, návrh na začatie prejudiciálneho konania zapísaný pod sp. zn. C-485/2019. Žalobca mal za to, že rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach je dôležité z dôvodu, že položené prejudiciálne otázky môžu mať význam pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci žalobcu. Prejudiciálne otázky sa týkajú identickej veci a to práva spotrebiteľa na strane jednej a na druhej zákonné povinnosti veriteľa, vec sa týka Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V spore predloženom na Súdnom dvore Európskej únie je totožný subjekt ako v prejednanom prípade žalovaný PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. Podľa názoru žalobcu prejudiciálna otázka rieši identické skutkové okolnosti spočívajúce v dokazovaní, podľa ktorého (podľa doterajšej súdnej praxe) by malo byť na strane spotrebiteľa dôkazné bremeno preukázať na súde vedomosť osôb konajúcich za veriteľa, že veriteľ porušuje práva spotrebiteľa, resp. vedomosť o tom, že neuvedením správnej ročnej percentuálnej miery nákladov veriteľ poruší zákonné pravidlo a tiež vedomosť, že v takomto prípade je úver bezúročný, a že prijatím úrokov sa veriteľ bezdôvodne obohatí a v akej intenzite má byť úmysel veriteľa preukázaný.

9.1. Súd lustráciou v úradnom vestníku Európskej únie zistil, že konanie vedeného na Súdnom dvore Európskej únie v Luxemburgu pod č.k. C-485/2019 sa týka návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský súd v Prešove, a ktorého predmetom sú prejudiciálne otázky uvedené v bode 2.1 tohto uznesenia. Vo veci nebolo právoplatne rozhodnuté.

9.2. Súd uznesením č.k. 16Csp/76/2019-163 zo dňa 24. augusta 2020 konanie podľa § 164 Civilného sporového poriadku prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného pred Súdny dvorom Európskej únie v Luxemburgu pod sp. zn. C-485/2019. Súd dospel k záveru, že návrh žalobcu na prerušenie konania je dôvodný, nakoľko rozhodnutie súdu vo veci určenia či nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je alebo nie je premlčaný je pre uplatnenie nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v prejednávanej veci dôležité a to tak z hľadiska meritórneho rozhodnutia vo veci ako aj hospodárnosti konania. Podľa názoru súdu prejudiciálne otázky, ktoré sú predmetom konania vedeného pred Súdny dvorom Európskej únie v Luxemburgu pod č.k. C-485/2019 majú význam pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci. Konanie vedené pred Súdny dvorom Európskej únie pod sp. zn. C-485/2019 nebolo právoplatne skončené, pričom od jeho výsledku závisí rozhodnutie vo veci samej v tomto konaní.

9.3. Súd zistil, že konanie vedené pred Súdny dvorom Európskej únie pod sp. zn. C-485/2019 bolo skončené, keď bol vydaný rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zn. C-485/19 dňa 22. apríla 2021.

9.4. Súd, vzhľadom k tomu, že konanie vedené na Súdnom dvore Európskej únie v Luxemburgu pod č.k. C-485/2019, konanie do právoplatného skončenia, ktorým bolo konanie v prejednávanej veci prerušené bolo skončené, rozhodol uznesením č.k. 16Csp/76/2019-188 zo dňa 9. júla 2021 podľa § 165 ods. 1 Civilného sporového poriadku o pokračovaní v konaní.

10. Súd na pojednávaní dňa 24.01.2022 konal v neprítomnosti strán sporu, keď strany sporu sa na nariadené pojednávanie vo veci nedostavili, doručenie predvolania mali riadne a včas vykázané. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil písomne podaním doručeným súdu dňa 17.01.2022 z dôvodu hospodárnosti a z dôvodu závažnej epidemiologickej situácie vyvolanej šírením koronavírusu, pojednávanie odročit' nežiadal a súhlasil, aby súd konal v jeho neprítomnosti.

10.1. Po skončení pojednávania vo veci dňa 24.01.2022 bolo sudcovi predložené podanie žalobcu doručené súdu dňa 24.01.2022, obsahom ktorého bolo okrem iného i návrh žalobcu, aby súd z dôvodu hospodárnosti konania konal v neprítomnosti žalobcu a o žalobe rozhodol, keď výške prijatej istiny od veriteľa (žalovaného) a výška vyplatenej sumy žalobcom v prospech žalovaného nie sú spornými skutočnosťami a ustanovenia zákona č. 129/201 Z.z. (§ 9 ods. 2 a § 11) a ustanovenia o premlčaní (Občiansky zákonník) nie je potrebné preukazovať, tieto majú byť výsledkom výkladu a následnej aplikácie práva súdom.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dokladmi - žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere číslo zmluvy (VS) XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.01.2011, Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.01.2011, rozpis mesačných splátok zo dňa 24.01.2011 číslo úveru XXXXXXXXXXXX, história transakcií číslo účtu SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX, názov účtu D. I. z 15.11.2018 od 23.01.2012 do 22.12.2015, rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 10Csr/1/2017-118 zo dňa 26. februára 2019, úradný záznam zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 10Csr/1/2017.

11.1. Súd mal v konaní po oboznámení sa s obsahom listinných dokladov a na základe tvrdení strán sporu, ktoré neboli protistranou sporované za preukázané, že

11.2. Žalobca žiadosťou zo dňa 04.01.2011 požiadal žalovaného ako veriteľa o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere (VS) XXXXXXXXXXXX a to o poskytnutie úveru za podmienok: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.500,- eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci 48/24, mesačná splátka (vrátane úrokov) 77,05 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.698,40 eur, predpokladaná RPMN za úver (v %) 70,01, ročná úroková sadzba úveru (v %) 70,01, priemerná RPMN za úver (v %) 44,57, poskytnutá čiastka revolvingu 628,73 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú dlžník zaplatí (revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1.849,20 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %) 64,19, ročná úroková sadzba revolvingu (v %) 80,98.

Súčasťou Žiadosti boli Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o.

11.3. Žalovaný (veriteľ) písomne, podaním označeným ako Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.01.2011 oznámil schválenie úveru žalobcovi s uvedením údajov o schválenom úvere: číslo Zmluvy o RÚ XXXXXXXXXXXX, schválená výška úveru 1.500,00 eur, splatnosť úveru 48 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru 77,05 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 24.02.2011, dátum poslednej splátky úveru 24.01.2015, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania 24., celková výška úveru 1.500,- eur, RPMN úveru 70,07%, priemerná hodnota RPMN platnú ku dňu podpisu Zmluvy o RÚ 44,57%, schválená výška revolvingu 795,77%, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 795,77 eur, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 77,05%, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) 60,19%, úverový limit 1.500,- eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.698,40 eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1. písm. a) Dohody o poskytnutí služby 367,49 eur, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu (revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1.849,20 eur, ročná úroková sadzba revolvingu 80,98%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9%, dátum nadobudnutia platnosti Zmluvy o RÚ 24.01.2011, dátum nadobudnutia účinnosti Zmluvy o RÚ 24.01.2011. Úhrada splátok úveru číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXXX.

11.4. Podľa histórii transakcií, číslo účtu SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, názov účtu D. I. z 15.11.2018 žalobca v období od 21.02.2011 do 22.12.2015 zaplatil sumu spolu vo výške 4.545,95 eur, pričom táto skutočnosť medzi stranami nebola sporná, keď žalovaný na pojednávaní konanom dňa 30.01.2020 výslovne uviedol, že nespornuje skutočnosť, že mu žalobca zaplatil sumu 4.545,95 eur, a že posledná splátka bola zaplatená dňa 22.12.2015.

11.5. Z obsahu spisu Okresného súdu Prievidza vedeného pod sp. zn. 10Csr/1/2017 súd zistil, že sa týka sporovej veci žalobcu proti žalovanému o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Žaloba bola doručená Okresnému súdu Prievidza dňa 20.11.2017. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku zo dňa 23.05.2017, sp. zn. 32/09/16 vydaného Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným Asociáciou arbitrážnych súdov z.z.p.o. so sídlom v Bratislave z dôvodu porušenia § 45 ods. 1 písm. d) zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, pretože v rozhodcovskej zmluve boli uvedené iné rozhodcovské súdy než bol rozhodcovský súd, ktorý o nároku žalovaného rozhodol v rozhodcovskom rozsudku, porušenia § 45 ods. 1 e) citovaného zákona, porušenia § 3 ods. 6 citovaného zákona, pretože rozhodcovská zmluva bola formulárovou zmluvou, ktorá obmedzovala právo žalobcu obrátiť sa na súd a žalobca ako spotrebiteľ nemal možnosť meniť obsah rozhodcovskej zmluvy a porušenia § 45 ods. 1 písm. i), j) zákona 335/2014 Z.z. v tom, že žalovaný voči žalobcovi uplatnil zaplatenie odplaty za doplnkovú službu a dobrovoľnú službu podľa bodu 8.1. Dohody o poskytnutí služby a v rozhodcovskom rozsudku bol žalovanému priznaný aj zmluvný úrok, ktorého výška je v rozpore s dobrými mravmi. Okresný súd Prievidza rozsudkom č.k. 10Csr/1/2017-118 zo dňa 26. februára 2019, právoplatným dňa 24.04.2019 zrušil rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o. so sídlom v Bratislave, Krížna 56 zo dňa 23.05.2017, sp. zn. 32/09/16 a priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd v odôvodnení rozsudku okrem iného uviedol, že rozhodcovská zmluva je neplatná od začiatku, pretože nebola individuálne dojednaná, rozhodca nemohol rozhodnúť na základe neplatnej rozhodcovskej doložky (bod 32 rozsudku). Existujúca, ale neplatná rozhodcovská zmluva nemôže byť potom základom právomoci rozhodcovského súdu. Súd tiež pre úplnosť dodal, že zmluva o úvere nemá zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože v nej absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Ročná úroková sadzba vo výške 70,01% je neprimerane vysoká a zjavne prekračuje úrokové sadzby bánk v obdobných úveroch. Zmluvné úroky dojednané medzi stranami v úverovej zmluve zo dňa 24.01.2011 súd považoval za dojednané v rozpore s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Zmluvné úroky 70,01% ročne z hodnoty poskytnutého úveru v sume 1.500,- eur sú neadekvátne k výške úveru a predstavujú viac ako polovicu z jeho hodnoty, čo je možné považovať za úžeru, a teda aj za plnenie v rozpore s dobrými mravmi. Dojednanie platenia zmluvných úrokov vo výške 70,01% ročne je neplatné podľa § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka a žalovanému z neplatného právneho úkonu v časti zmluvných úrokov neprislúcha žiadne plnenie. V zmluve nie uvedená správna výška RPMN, je uvedená v neprospech spotrebiteľa. Na účely výpočtu výšky RPMN sa majú použiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom a to podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobcovi v súvislosti s úverom vznikli aj náklady spojené s platením odmeny za odklad splatnosti úverových splátok v sume 367,49 eur a odmeny za odklad splatnosti splátok revolvingu v sume 167,04 eur podľa Dohody o

poskytnutí služby podľa bodu 8. ods. 8.1 Zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluva o poskytnutí služby je obsahovou súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 24.01.2011 a nesporne s ňou súvisí. Dohoda o poskytnutí služby by nevznikla bez zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto podlieha režimu zákona č. 129/2010 Z.z.. Ak v súvislosti s poskytnutím služby odkladu splátok úveru a revolvingu sa žalobca zaviazal platiť odmenu podľa dohody, je táto odmena nesporne nákladom, ktorý ovplyvňuje celkovú sumu, ktorú bol žalobca povinný z titulu splatenia úveru zaplatiť. Dotknutá odmena však nebola zahrnutá do celkovej čiastky, ktorú mal žalobca na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zaplatiť, čo žalovaný potvrdil, čím je daný rozpor s § 9 ods. 2 písmeno g) zákona č. 129/2010 Z.z. Zo strany veriteľa potom došlo k nekalým obchodným praktikám a použitiu neprijateľných zmluvných podmienok pri vyberaní odmeny za odklad splátok úveru, ktoré nemôžu požívať súdnu ochranu. Uvedená služba nebola dojednaná individuálne na žiadosť spotrebiteľa, ale bola daná ako podmienka poskytnutia úveru zo strany veriteľa, resp. jeho obchodného zástupcu. Z uvedeného vyplýva, že aj odmena za odklad splátok úveru v sume 367,49 eur mala byť zohľadnená pri výpočte RPMN. Žalovaný týmto spôsobom nepostupoval, na základe čoho v Zmluve o revolvingovom úvere nesprávne určil výšku RPMN v neprospech spotrebiteľa. Navýšenie úveru o sumu 2.198,- eur, ktoré predstavovalo celkové náklady žalobcu vrátane zmluvného úroku, ktoré bol povinný zaplatiť súd považoval za neplatné podľa § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi, s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Celkové náklady žalovaného za obdobie 4 rokov splácania úveru predstavujú 147% z poskytnutého úveru v sume 1.500,- eur, ktoré sú neprimerane vysoké k výške poskytnutého úveru a dobe jeho splácania, a sú považované za úžeru. Z uvedeného dôvodu je aj dojednanie celkových nákladov v sume 2.198,- eur podľa § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka neplatné. Z rozhodcovského rozsudku vyplýva, že žalobca zaplatil sumu 4.623,- eur pričom bol povinný zaplatiť sumu 5.547,60 eur (bod 36 rozsudku).

12. Súd základ uplatneného nároku žalobcu posúdil podľa Občianskeho zákonníka a Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písmeno a, b, d Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť

celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, sa na účely tohto zákona rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

14. Súd posúdil záväzkový právny vzťah žalobcu a žalovaného založený zmluvou o revolvingovom úvere podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, nakoľko zmluva o úvere spĺňa zákonné náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 2 písmeno d) zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluvou o úvere sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi dohodnutý úver a žalobca sa zaviazal vrátiť poskytnutý úver. Žalovaný vystupoval pri uzatváraní Zmluvy o úvere ako obchodná spoločnosť - právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, keď podľa výpisu z obchodného registra je jeho predmetom podnikania okrem iného aj poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom. Zmluva o úvere bola uzatvorená so žalobcom ako fyzickou osobou, keď nebolo preukázané, že by úver dlžník (žalobca) využíval na účely výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy o úvere naplnil legálnu definíciu veriteľa podľa § 2 písmeno b) zákona č. 129/2010 Z.z. a žalobca definíciu spotrebiteľa podľa § 2 písmeno a) zákona č. 129/2010 Z.z., a teda vzhľadom na povahu subjektov, ktoré zmluvu o úvere uzatvorili, ako aj na predmet a obsah úverovej zmluvy mal súd za to, že zmluvu je potrebné posúdiť ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere a na zmluvný vzťah účastníkov vzťahovať zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

15. Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods.2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

16. Súd s poukazom na už uvedené posúdil uzavretú Zmluvu o revolvingovom úvere číslo (VS) XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.01.2011 ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvný vzťah účastníkov zmlúv o úvere posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

16.1. Súd dospel k záveru aplikáciou § 11 ods. 1 písmeno b) v spojení s § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., že úver poskytnutý žalovaným žalobcovi na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.01.2011 je potrebné považovať za bezodplatný a bezúročný.

16.2. Žalovaný ako veriteľ uzatvoril so žalobcom ako dlžníkom (spotrebiteľom) dňa 24.01.2011 Zmluvu o revolvingovom úvere číslo zmluvy (VS) XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.500,- eur, ktorý mal žalobca zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) v sume 3.698,40 eur v 48 mesačných splátkach vo výške 77,05 eur s termínom splatnosti 24. dňa v mesiaci. Predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) za úver bola podľa zmluvy 70,01%, pričom priemerná RPMN za úver bola 44,57% a ročná úroková sadzba úveru bola 70,01%. Žalobca žalovanému zaplatil v súvislosti s úverom sumu vo výške 4.545,95 eur, čo žalovaný nesporoval.

16.3. Súd v zmysle § 11 ods. 1 písmeno b) v spojení s § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., dospel k záveru, že poskytnutý úver z predmetnej zmluvy o úvere je potrebné považovať za bezodplatný a bezúročný. Zmluva o úvere číslo zmluvy (VS) XXXXXXXXXXXX neobsahovala náležitosti vymedzené v § 9 ods. 2 písmeno f), j), y) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V zmluve o úvere absentoval relevantný údaj o dobe trvania zmluvy o úvere a termín konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písmeno f) a údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (§ 9 ods. 2 písmeno j).

16.4. Súd tiež uvádza, že vypočítanú úrokovú sadzbu v súvislosti s úverom na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX vo výške 70,01% považuje za neplatné dojednanie pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 Občianskeho zákonníka. Neprimerane vysoké úroky sú v rozpore s dobrými mravmi, keď neprimeranou je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje obvyklú úrokovú mieru v dobe dojednania. Priemerná hodnota úrokovej sadzby obdobných spotrebiteľských úverov v čase uzavretia zmluvy o úvere bola niekoľkonásobne podľa údajov NBS a neporovnateľne nižšia.

16.5. V zmysle uvedeného súd považoval úver poskytnutý žalobcovi na základe uvedenej zmluvy o úvere za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď zmluva o úvere neobsahovala zákonom stanovené náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovanému preto patrila len suma skutočne poskytnutého úveru.

16.6. Ako už súd uviedol vyššie (bod 11.5. tohto rozsudku) Okresný súd Prievidza v konaní vedenom pod sp. zn. 10Csr/1/2017, konaní ktoré sa týkalo sporovej veci žalobcu a žalovaného o zrušenie rozhodcovského rozsudku v súvislosti s predmetnou zmluvou o úvere právoplatne rozhodol rozsudkom č.k. 10Csr/1/2017-118 zo dňa 26. februára 2019, právoplatným dňa 24.04.2019 tak, že rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o. so sídlom v Bratislave, Krížna 56 zo dňa 23.05.2017, sp. zn. 32/09/16 zrušil a v odôvodnení okrem iného uviedol, že predmetná zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.01.2011 nemá zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože v nej absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Ročná úroková sadzba vo výške 70,01% je neprimerane vysoká a zjavne prekračuje úrokové sadzby bánk v obdobných úveroch. Zmluvné úroky dojednané medzi stranami v úverovej zmluve zo dňa 24.01.2011 súd považoval za dojednané v rozpore s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a považoval ich za neadekvátne k výške úveru, keď tieto predstavovali viac ako polovicu z hodnoty úveru, čo považoval za úžeru, za plnenie v rozpore s dobrými mravmi. Dojednanie platenia zmluvných úrokov vo výške 70,01% ročne je neplatné podľa § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka a žalovanému z neplatného právneho úkonu v časti zmluvných úrokov neprislúcha žiadne plnenie. Súd ďalej uviedol, že v zmluve nie je uvedená správna výška RPMN, táto je uvedená v neprospech spotrebiteľa. Na účely výpočtu výšky RPMN sa majú použiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom a to

podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobcoví v súvislosti s úverom vznikli aj náklady spojené s platením odmeny za odklad splatnosti úverových splátok v sume 367,49 eur a odmeny za odklad splatnosti splátok revolvingu v sume 167,04 eur podľa Dohody o poskytnutí služby, podľa bodu 8. ods. 8.1 Zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluva o poskytnutí služby je obsahovou súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 24.01.2011 a nesporne s ňou súvisí. Dohoda o poskytnutí služby by nevznikla bez zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto podlieha režimu zákona č. 129/2010 Z.z. Ak v súvislosti s poskytnutím služby odkladu splátok úveru a revolvingu sa žalobca zaviazal platiť odmenu podľa dohody je táto odmena nesporne nákladom, ktorý ovplyvňuje celkovú sumu, ktorú bol žalobca povinný z titulu splatenia úveru zaplatiť. Dotknutá odmena však nebola zahrnutá do celkovej čiastky, ktorú mal žalobca na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zaplatiť, čo žalovaný potvrdil, čím je daný rozpor s § 9 ods. 2 písmeno g) zákona č. 129/2010 Z.z. Zo strany veriteľa potom došlo k nekalým obchodným praktikám a použitiu neprijateľných zmluvných podmienok pri vyberaní odmeny za odklad splátok úveru, ktoré nemôžu požívať súdnu ochranu. Uvedená služba nebola dojednaná individuálne na žiadosť spotrebiteľa, ale bola daná ako podmienka poskytnutia úveru zo strany veriteľa, resp. jeho obchodného zástupcu. Z uvedeného vyplýva, že aj odmena za odklad splátok úveru v sume 367,49 eur mala byť zohľadnená pri výpočte RPMN. Žalovaný týmto spôsobom nepostupoval, na základe čoho v Zmluve o revolvingovom úvere nesprávne určil výšku RPMN v neprospech spotrebiteľa. Navýšenie úveru o sumu 2.198,- eur, ktoré predstavovalo celkové náklady žalobcu vrátane zmluvného úroku, ktoré bol povinný zaplatiť súd považoval za neplatné podľa § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi, s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Celkové náklady žalovaného za obdobie 4 rokov splácania úveru predstavovali 147% z poskytnutého úveru v sume 1.500,- eur, ktoré sú neprimerane vysoké k výške poskytnutého úveru a dobe jeho splácania a sú považované za úžeru. Z uvedeného dôvodu potom podľa súdu aj dojednanie celkových nákladov v sume 2.198,- eur podľa § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka je neplatné.

17. Predpokladom vzniku zodpovednosti z bezdôvodného obohatenia podľa citovaného zákonného ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka je, aby k obohateniu vôbec došlo, a aby obohatenie bolo bezdôvodné. Ustanovenie § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka vymedzuje štyri dielčie skutkové podstaty vzniku záväzku z bezdôvodného obohatenia. Môže ísť o majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol a majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov

17.1. Súd mal v konaní za preukázané, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu, keď v konaní bolo preukázané, že žalovaný ako veriteľ mal voči žalobcovi ako dlžníkovi nárok len na zaplatenie skutočne poskytnutých finančných prostriedkov. Na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.01.2011 bol úver dohodnutý v sume 1.500,- eur, žalovaný však vyplatil žalobcovi len sumu vo výške 1.132,51 eur, nakoľko od dohodnutej sumy úveru 1.500,- eur odpočítal sumu vo výške 367,49 eur, sumu predstavujúcu odmenu za možnosť odkladu splátok. Žalobca žalovanému zaplatil spolu sumu 4.545,95 eur. Uvedené vyplýva z listinných dokladov predložených žalobcom, pričom uvedenú sumu žalovaný nijakým spôsobom ani nesporeoval. V dôsledku absencie zákonných náležitostí zmluvy o úvere súd považoval spotrebiteľský úver v zmysle § 11 ods. 1 písmeno b) v spojení s § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov a vzhľadom k tomu mal žalobca povinnosť zaplatiť žalovanému len sumu 1.132,51 eur, t.j. sumu poskytnutú žalobcovi žalovaným. Zaplatením sumy žalovanému vo výške 4.545,95 eur došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu vo výške 3.413,44 eur. Suma 3.413,44 eur predstavuje rozdiel medzi žalobcom spolu zaplatenou sumou 4.545,95 eur a sumou poskytnutou žalovaným vo výške 1.132,51 eur. Na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu plnením bez právneho dôvodu. Bezdôvodné obohatenie žalovaný získal na úkor žalobcu a je povinný bezdôvodné obohatenie vydať.

17.2. Súd však vzhľadom k tomu, že je viazaný žalobným návrhom žalobcu a nemôže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než sa žalobca domáha (§ 216 Civilného sporového poriadku) rozhodol tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.045,95 eur, teda sumu, ktorej zaplatenia sa žalobca voči žalovanému domáhal.

18. Žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, keď žalobca uhradil v súvislosti so zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.01.2011 poslednú platbu 23.12.2015. Od vykonania poslednej úhrady ku dňu podania žaloby uplynulo viac ako tri roky a z tvrdení uvádzaných v žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku je podľa žalovaného zrejmé, že žalobu na základe tam uvádzaných skutočností o vydanie bezdôvodného obohatenia mohol žalobca podať už v roku 2017.

18.1. Žalobca so vznesenou námietkou premlčania nesúhlasil, uviedol, že subjektívna premlčacia doba začala plynúť dňom 26.02.2019, dňom vydania rozsudku Okresného súdu Prievidza v konaní sp. zn. 10Csr/1/2017, nakoľko až momentom riadneho doručenia a prečítania rozhodnutia, ktorým bol Rozhodcovský rozsudok sp. zn. 32/09/16 zo dňa 23.05.2017 zrušený bol žalobca po prvýkrát riadne oboznámený nielen so skutkovým stavom veci, ale aj právne záväzným názorom súdu, ktorý potvrdil, že samotná zmluva o revolvingovom úvere, ako aj rozhodcovská zmluva, ktorá bola jej súčasťou nie sú uzatvorené v súlade s osobitnými právnymi predpismi. Žalobca až do toho momentu nechcel proti žalovanému uplatňovať akýkoľvek nárok, nakoľko nevedel či na takéto plnenie má nárok. Objektívna premlčacia lehota je desaťročná nakoľko je nutné na ňu aplikovať ustanovenie o úmyselnom bezdôvodnom obohatení podľa § 106 ods. 2 a § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný má v predmete činnosti poskytovanie úverov, a preto sa vyžaduje, aby dodržiaval príslušné právne normy vzťahujúce sa na ich poskytovanie. Žalovaný minimálne musel byť uzrozumený s tým, že pokiaľ v úverovej zmluve neuvedie obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré vyžaduje zákon č. 129/2010 Z.z. je tým preukázané, že si musel byť vedomý toho, že ide o spotrebiteľa a pre prípad, že bude postupovať protiprávne s cieľom dosiahnuť majetkový prospech bol s uvedenou zákonnou sankciou v § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. uzrozumený, pričom na uvedené možno aplikovať aj inštitút objektívnej zodpovednosti z obchodného práva, nakoľko tento vystupoval vrámci svojej podnikateľskej činnosti. K tvrdeniu žalovaného, že v rámci predošlého konania vedeného na Okresnom súde Prievidza, sp. zn. 10Csr/1/2017 žalobca mohol už vedieť o svojom práve na vrátenie bezdôvodného obohatenia uviedol, že skúmanie obsahu zmluvy a vyslovenia neprijateľnosti jej zmluvných podmienok malo vydaním rozhodnutia súdu pre žalobcu konštitutívny význam vrámci toho, že súd vyslovil, že takáto zmluva nespĺňa všetky náležitosti, pričom až samotný súd v rozsudku na strane 13 určil, že žalobcovi tak nepriamo vyplýva aj právo na vrátenie bezdôvodného obohatenia. Rozsudok bol vydaný dňa 26.02.2019.

19. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

20. Premlčanie je definované ako uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo bolo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v civilnom konaní má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva a súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať. Zásada hospodárnosti konania vedie k tomu, že súd prednostne posudzuje v konaní vznesenú námietku premlčania bez potreby vykonávania ďalších dôkazov na zistenie napr. výšky nároku a podobne.

Premlčanie je kvalifikované ako uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Premlčaním právo nezaniká iba sa závažne oslabuje. Uplatnenie námietky premlčania spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti v dôsledku čoho súd premlčané právo nemôže priznať. Dôvodnosť námietky premlčania súd skúma vo vzťahu k nároku uplatnenému žalobou.

20.1. Z ustanovenia § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa môže premlčať tak v subjektívnej dobe (§ 107 ods. 1), ako aj v objektívnej dobe (§ 107 ods. 2). Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. K bezdôvodnému obohateniu získanému plnením bez právneho dôvodu, ak právny dôvod neexistoval od začiatku, ako i z plnenia z absolútne neplatného právneho úkonu dochádza okamihom poskytnutia plnenia. Týmto okamihom je tiež určený začiatok objektívnej premlčacej doby. Subjektívna premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa postihnutý dozvedel, že plnil bez právneho dôvodu, resp. z absolútne neplatného právneho úkonu a komu plnil. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslenej v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde.

20.2. Žalobca sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, nakoľko v zmluve absentovali podstatné obligatórne náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z., čo má za následok sankciu, že žalovaným poskytnutý úver žalobcovi na základe uvedenej zmluvy o úvere sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pre nárok uplatnený žalobcom v prejednávanej veci založený na vydaní bezdôvodného obohatenia pri úvere, ktorý je bezúročný a bez poplatkov, teda založený na vrátení plnenia toho, čo žalobca zaplatil nad rámec istiny úveru je pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby rozhodujúci okamih, kedy oprávnený zistí také okolnosti, z ktorých možno vyvodíť, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, čo predpokladá nadobudnutie vedomosti o tom, že v dôsledku absencie obligatórných náležitostí zmluvy je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov, teda vedomosť o obsahu práva, že zmluva neobsahuje potrebné údaje (vedomosť o obsahu zmluvy), a že oprávnený plnil nad rámec istiny úveru (vedomosť o rozsahu obohatenia). Pre posúdenie uvedeného okamihu je významné, kedy žalobca preukázateľne získal informácie, na základe ktorých mohol urobiť dostatočný úsudok o tom, že jeho platby, titulom úverovej zmluvy, presiahli v úhrne výšku istiny úveru poskytnutej zo strany žalovaného. Tým, že splátky úveru uhrádza samotný dlžník v jemu známej výške, úsudok o okamihu splatenia sumy zodpovedajúcej istiny a o tom, že dlžník platí veriteľovi nad rámec poskytnutej istiny sa dozvie okamihom, kedy uhradí splátku, ktorou poskytnutú istinu prvýkrát preplatil. V nadväznosti na uvedené právne východiská súd uvádza, že v sporoch o vydanie bezdôvodného obohatenia na základe žalôb podaných spotrebiteľmi treba vychádzať z toho, že oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka), keď získa znalosť skutkových okolností, z ktorých je možné vyvodíť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie, t.j. má k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Skutkovými okolnosťami v prípade bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru sú tie okolnosti, ktorými spotrebiteľ sám skutkovo odôvodňuje podanú žalobu.

20.3. Podľa tvrdení žalobcu sa o skutkových okolnostiach bezdôvodného obohatenia dozvedel v deň vydania rozsudku Okresného súdu Prievidza v konaní sp. zn. 10Csr/1/2017 t.j. dňa 26.02.2019. Žaloba na vydanie bezdôvodného obohatenia bola podaná na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 16.07.2019.

20.4. Súd v súvislosti s povinnosťou spotrebiteľa preukazovať úmyselné konanie žalovaného poukazuje na rozsudok Súdného dvora EÚ z 22.04.2021 vo veci C485/19, bod 65, podľa ktorého spotrebiteľ nemôže mať na účely uplatnenia svojich práv vyplývajúcich z článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 povinnosť preukazovať úmyselnú povahu konania príslušného predajcu alebo dodávateľa.

Uvedený rozsudok Súdného dvora EÚ sa týka návrhu na prejudiciálne konanie podaného Krajským súdom v Prešove dňa 25.06.2019, vrámci sporu so spoločnosťou Profi Credit Slovakia s.r.o. týkajúceho sa bezdôvodného obohatenia tej spoločnosti, ku ktorému malo dôjsť v dôsledku platby vykonanej dlžníkom na základe údajne nekalých alebo nezákonných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Podľa rozsudku Súdného dvora EÚ z 22.04.2021 vo veci C485/19 zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnenne zaplatených vrámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa vzťahuje 3-ročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.

20.5. Za stavu, keď bolo preukázané, že poskytnutý úver bol úverom spotrebiteľským mal súd za to, že žalovaný neúvedením zákonom požadovaných náležitostí zmluvy o úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. a vo formulárovej zmluve uvedením neplatných dojednaní posúdil konanie žalovaného ako úmyselné konanie získať pre seba bezdôvodné obohatenie v rozsahu sumy prevyšujúcej poskytnutý úver. Vzhľadom na uvedené potom mal súd za to, že premlčanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcovi sa posudzuje podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka v desať ročnej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť okamihom poskytnutia plnenia, poskytnutia úveru. Keďže na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu v sume rozdielu medzi žalobcom zaplatenou sumou, zo zmluvy o úvere a sumou poskytnutého úveru žalovaným, k poskytnutiu ktorého došlo 25.01.2011 a žaloba bola podaná na súde dňa 16.07.2019, súd dospel k záveru, že nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčaný nie je.

21. Žalobca sa voči žalovanému domáhal i zaplata úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.045,95 eur odo dňa 01.08.2019 do zaplata.

22. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.045,95 eur odo dňa 01.08.2019 do zaplatenia, teda odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní. Žalovaný sa dňom doručenia žaloby dozvedel, že žalobca sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia, na základe akých skutočností a v akej výške.

24. Strany sporu znášajú zodpovednosť za skutkový stav a musia dokazovať svoje tvrdenia. Strany sporu musia tiež svoje tvrdenie preukázať, keď existencia tvrdenej skutočnosti je podmienená existenciou dôkaznej povinnosti, teda povinnosti strany predložiť, resp. označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Nedodržanie povinnosti tvrdenia alebo dôkaznej povinnosti sa prejaví v rozhodnutí vo veci vo forme neúspechu strany v spore. Konanie je založené na kontradiktórnej zásade, podľa ktorej strana svoje tvrdenia musí preukazovať dôkazmi. Žalobca v konaní preukázal dôvodnosť uplatneného nároku na zaplatenia žalovanej sumy 3.045,95 eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Žalovaný v konaní neuniesol ani bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že nárok žalobcovi na vydanie bezdôvodného obohatenia nevznikol. Žalovaný výšku uplatneného nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia nijako nespороval nespochybnil a nespороval ani tvrdenie žalobcu ohľadom celkovej úhrady poskytnutého úveru. Žalovaný tiež neuniesol dôkazné bremeno ohľadne popretia tvrdení protistrany, t.j. žalobcu vo veci. Sumarizáciou uvedeného súd považoval nárok žalobcu za dôvodný, a preto žalobe vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu vo výške 3.045,95 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.045,95 eur od 01.08.2019 do zaplatenia

25. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu v konaní

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, teda podľa úspechu žalobcu v spore. Žalobca mal v konaní plný úspech a preto súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

26.1. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolacie dôvody).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.